

rige Oppland som Randers Egn afgiver, og deri er jeg fuldkommen enig med Udvalget; men det forekommer mig besynderligt, at Udvalget ikke har havt Die før, eller med et Ord omtalt det meget rige Oppland, som Salling, Mors og Thy indeholder, og som navnlig ved at Banen berører Skive, vil komme til at staae i en langt mere levende Forbindelse med Distrikten og Hovedstaden, end naar Banen ikke kommer til Skive. Og der er efter min Mening endnu en Grund mere til fortrinsviis at tænke paa dette Oppland, som det navnlig hører til de Egne, der er daarligst stillet med Hensyn til Communicationsmidler og neppe kjender en god Veie. Det var disse Udtalelser af Udvalget, der nærmest have foranlediget mig til at stille mine Forslag; men, efterat jeg nu har hørt den ærede Indenrigsminister udtale sig for, at Struer vilde være det Punkt, hvor Banen forløbigt skulde ende, og ikke Holstebro, saa vil naturligviis de af mig stillede Forslag være mindre nødvendige, og, da jeg tillige har det Haab, at den høitærede Indenrigsminister ikke vil undlade at tage tilbørligt Hensyn til det fra en saa lille By som Skive ikke uvigtige Tilbud om at anlægge og møde Banen med en Gavn, og jeg ligeledes har det Haab, at den ærede Indenrigsminister vil tage tilbørligt Hensyn til de mange vægtige Grunde, der ere udtalte i det Andragende, der er kommet saavel til Ministeren som til Thinget fra Salling, Mors og Thy, saa meget mere som disse Udtalelser ikke ere Udtalelser fra enkelt Mand, men Udtalelser, fremgaaede efter moden Overveelse i et Møde, som var sammenskaldt af Borgerrepræsentanter fra Skive, Nykjøbing og Thisted, og som overværedes af Beboere baade fra By og Land, og hvorfra udtaltes det eenstemmige Duffe, at Skive maatte blive berørt af Banen. Og da jeg nu efter Ministerens Udtalelser ikke har Grund til at drage i Tvivl, at jo den ærede Minister vil tillægge disse Udtalelser den fornødne Vægt, skal jeg, efterat have udtalt dette, erklære, at, da jeg af Ministerens Udtalelser ikke kan drage anden Slutning, end at Banen vil komme til at berøre Skive,

saa tager jeg de tre af mig stillede Forslag til § 1 i Fleertallets og til Mindretallets Forslag under Nr. 6 og 7 tilbage.

Da de frafaldne Forslag ikke optoges af Røgen, vare de saaledes bortfaldne.

J. Jørgensen: Jeg skal dog henstille til den høitærede Minister, om ikke en Bane, som gaaer mere østlig, og som paa den Maade kom til at gaae til Randers, hvad enten den lægges uden om Randers eller tæt ved denne By, vil komme til at præjudicere en Længdebane saaledes, at man siden kom til ikke at kunne saae en Længdebane paa andre Steder end fra Aarhus til Randers. Det er jo vel muligt, at det Samme kunde tænkes med en Bane vestlig fra Aarhus; men, naar der kommer en vestlig Bane fra Aarhus, saa troer jeg dog, at man snarere kunde antage det for muligt at lægge Tværbanen saaledes, at den ikke vilde komme til at præjudicere den fremtidige Længdebane. Med Hensyn til den formelle Feil, som den ærede Minister har forment, at der var ved mit Forslag, skal jeg bemærke, at den vistnok ikke er større, end at den muligviis kunde blive rettet.

Ballentin: Det maa vistnok være begrundet i Sagens egen Natur, at naar man gaaer over fra at discutere en Jernbane i sin Almindelighed, til at forhandle om Retningen af en vis given Linie og de Hovedpunkter, denne skal berøre, da fremtræder endnu mere individuelt de forskjellige deri interesserede Ansøkkere. Det har vistnok sin fulde Begrundelse, mine Herrer, og det har ogsaa allerede fundet Bekræftelse ved de Andragender, som ere indkomne fra de forskjellige Egne i Jylland. Om man ogsaa har ledsaget disse med nok saa mange ironiske „Hør,“ saa kunde det dog være muligt, at netop de, der i en lang Arrække have bevæget sig paa disse Steder og ere bekendte med de locale Forhold, maatte være istand til derom at danne sig en Mening, der kan være ligesaa vel begrundet, om ikke mere, end deres, der kun i kortere Tid have beskæftiget sig dermed, om de forrygtigt maatte have tilegnet sig et større almindeligt Overblik. Men det er jo heller ikke alene i disse Andra-